

[Ib Christensen.]

rer de faktiske handelspriser og de faktiske værdistigninger, og spørgsmålet er så, hvem der skal have disse samfundsskabte værdistigninger. Skal det samfund, der har skabt dem, have dem, eller skal de tilfalde enkeltpersoner, skal de tilfalde lånekapitalen eller jordejerne? Det er dér, vandene deles, og desværre altså endnu en gang på en sådan måde, at partier, der burde stå på den anden side, står på den gale side, på den reaktionære side.

Vi afslører nok ikke nogen hemmelighed ved at konstatere, at vi vil stemme imod dette lovforslag, men jeg kunne godt tænke mig at stille ministeren endnu et spørgsmål: hvad mener regeringen med begrebet »en rimelig beskatning af egentlige kapitalgevinster«, som er indeholdt i augustforliget? Hvornår kommer dette forslag, og hvad indeholder det? Er det nærmest beslægtet med centrum-demokraternes hedeste ønsker, eller har det et mere reelt indhold?

Nu har jeg stillet ministeren nogle spørgsmål, og jeg håber, han får lejlighed til at svare på dem. Det er værdifuldt, at vi får disse ting frem i lyset, således at der ikke sker noget dulgt her, og at man ikke så at sige læser dette lovforslag igennem uden at overskue, hvilke konsekvenser af fatal art det har. Jeg håber, det er sidste gang, at regeringen kommer med et forslag i denne retning.

Tyroll (VS):

Som andre ordførere har været inde på, har man tidligere behandlet forslag som det, vi har fremme her. For kun 1½ år siden den 19. juni 1975, var der en dramatisk afstemning i folketinget. Det drejede sig om fremskridtspartiets forslag om at sænke loftet for den amtskommunale grundskyld fra 20 til 15 promille, hvilket ville betyde en gevinst på 100 mill. kr. til jordbesiddere på andre skatteyderes bekostning.

Socialdemokratiet, de radikale og hele venstrefløjen gik skarpt imod, resten var for. Men fru Ritta Ahm fra de kristelige fik betænkeligheder ved at skulle støtte et så asocialt forslag, at hun undlod at stemme, og derved kom stemmerne til at stå lige, så forslaget bortfaldt.

Nu kommer forligspartierne med socialdemokratiet i spidsen og foreslår loftet sænket, ikke til 15 promille, men helt ned til 13 promille. På den baggrund er det værd at genkalde, hvad der blev sagt om en sådan politik i

1975, hvor ikke færre end 5 socialdemokrater, heraf et par ministre, havde ordet.

Hr. Karl Nielsen, den daværende socialdemokratiske ordfører sagde, jeg citerer (Folketingstidende 1974-75, 2. samling, sp. 6711):

»Altså er det en kendsgerning, såfremt forslaget vedtages ved tredje behandling, at de personlige skatter stiger med 400 mill. kr. ...

Konsekvensen af lovforslagets vedtagelse bliver endvidere, at de større jordbesiddere vil få foræret i tusindvis af kroner. Godsejere vil blive foræret flere hundrede tusinde kroner pr. år – jeg vil godt understrege flere hundrede tusinde kroner pr. år – som bl. a. skal betales af lønmodtagerne. Det er en ulighedspolitik, så det batter noget.

Om ikke andet, så har vi nu klart fået afsløret, at fremskridtspartiet er et ærkekonservativt parti. . . Må jeg herefter give fremskridtspartiet det gode råd, at det tager navneforandring til »godsejerpatriet«. Det vil være et betydelig bedre dækkende navn end det nuværende.«

Dernæst supplerede hr. Ove Hansen, jeg citerer fra sp. 7130:

»... det vil blive mindst 500 mill. kr., der nu skal overføres til gunst for dem, der har fast ejendom, og til mærkbar skade for dem, der ikke ejer fast ejendom.

I over 20 år har landbruget været fritaget for at svare grundskyld, ... Men det var meningen, at når vi kom i EF, skulle denne begunstigelse ... ophøre.

Nu, et par år efter at vi er kommet i EF, har man glemte alt det, og nu stiller man altså krav om en lettelse for denne skat, ... Det vil måske hjælpe de nuværende ejere, det skal erkendes, men jeg kan love for, at den begunstigelse, den lettelse, den fordel, de opnår, omgænde bliver kapitaliseret: for fremtiden vil landbrugsejendomme blive solgt til højere priser ... «

Også indenrigsministeren havde ordet og var også inde på den side af sagen:

»... når vi endelig skal til at støtte landbruget, lad det så endelig ske ad fordøren og ikke ad bagdøren.« (sp. 6739).

Hr. Karl Nielsen tog endnu en gang ordet og sagde (sp. 7119):

»Hvis vi tager jordbesiddere med en grundværdi på 500.000 kr. – 1 mill. kr., vil de få ret væsentlige lettelser. Kommer vi op i gods-ejerklassen, så drejer det sig om flere hundrede tusinde kroner, vi forærer godsejerne ... Det